

SATHYA SAI INFORMATION

HÖST 2010

Gudomlighet manifesterar sanningens strålgans.....	3
Renhet och dygd är utmärkande för kvinnan.....	16
Sai Babas gudomliga verklighet uppenbaras.....	20
Det gudomligas strålgans, Jodi Adi Somappa	25
Gud ger dig vad du ber om (berättelse från Chinna Katha).....	29
Pilgrimsresa till Indien och Sai Baba.....	31
Information från svenska Sathya Sai-organisationen om Haiti och Polen.....	34

Sathya Sai information är den svenska Sathya Sai-organisationens officiella tidskrift. Den utkommer fyra gånger per år.

Gudomlighet manifesterar sanningens strålgans

Sathya Sai Babas Amrita Dhara-tal i Sai Kulwant Hall,
Prasanthi Nilayam, 21 juni 1996.

I Sin stora medkänsla höll Sathya Sai Baba dagligen tal i nästan två månader i Sai Kulwant Hall, Prasanthi Nilayam, med början den 16 juni 1996. Dessa tal omfattar en mångfald andliga ämnen av praktisk nytta för den moderna människan och belyser Indiens rika kulturarv som har sin grund i Veda-skrifterna. Som läsarna själva kommer att märka utgör detta en rikedom av upplyftande andlig kunskap som kan berika, upplysa och förvandla mänskligheten. Detta nummer innehåller Sathya Sai Babas tal, hållet den 21 juni 1996. Sanathana Sarathi kommer då och då att publicera dessa tal som givits det passande namnet "Amrita Dhara", ett flöde av gudomlig andlig föda.

*Modern undervisning
utvecklar enbart världslig intelligens (medha shakti),
men hjälper inte det högre intellektet-vidsom (buddhi) att blomstra.
Man må skaffa sig all slags utbildning, men till vilken nytta
om det högre intellektet-vidsom inte kan fås att blomstra?
Sådan utbildning har inget värde och är inte heller till någon nytta.
« telugu-vers »*

EGOT DÖLJER DEN GUDOMLIGA GRUNDEN

Ni som är Kärleken förkroppsligad!

I denna värld jämförs världslig intelligens (medha shakti) med det högre intellektet-vidsom (buddhi) i det dagliga livet, men detta är inte

korrekt. Kung Vikramaditya arrangerade en gång en stor konferens för att diskutera skillnaden mellan det högre intellektet- visdom och världslig intelligens. Han inbjöd vetenskapsmän, intellektuella och lärda. Han inledde konferensen med orden: "O ni framstående lärde! Om ni förklarar skillnaden mellan det högre intellektet- visdom (buddhi) och världslig intelligens (medha shakti) för mig skulle jag bli mycket lycklig. Vilken av dem är viktigast, ädlast och mest upphöjd och högststående? Jag skulle vara tacksam om ni talade om det för mig." Alla de lärde var eniga i sin uppfattning att det högre intellektet- visdom är vida överlägset världslig intelligens. De framhöll att intelligens (medha shakti) inte omfattar jämlikhet och broderskap, vilket däremot det högre intellektet- visdom (buddhi) gör. Vikramaditya blev förvånad när han hörde detta eftersom han alltid trott att skillnaden mellan det högre intellektet- visdom och världslig intelligens inte var så stor.

Skillnaden mellan världslig intelligens (medha shakti) och det högre intellektet- visdom (buddhi)

Det högre intellektet- visdom (buddhi) innefattar fem värdefulla egenskaper: orubblig tro (sraddha), praktiserande av rättfärdighet (ritam), sanning (sathya), yoga och enastående gudomlig kraft (mahattar shakti). De utgör i själva verket de fem sidorna av det högre intellektets- visdom styrka. Vanlig intelligens (medha shakti) syftar på världslig och fysisk intelligens. Den äger inte det högre intellektets- visdom egenskaper. Den som är begåvad med världslig intelligens är full av tvivel och saknar tro. Hans ego är gränslöst. Egot döljer den gudomliga grunden (atma), vilket medför att det högre intellektets- visdom styrka avtar. Enbart världslig intelligens är inte tecken på verklig kunskap. Tyvärr anses i modern tid de som äger världslig intelligens vara framstående och värda respekt. I forna tider högaktades däremot endast de som ägde högre intellekt- visdom, inte de som endast ägde världslig och fysisk intelligens.

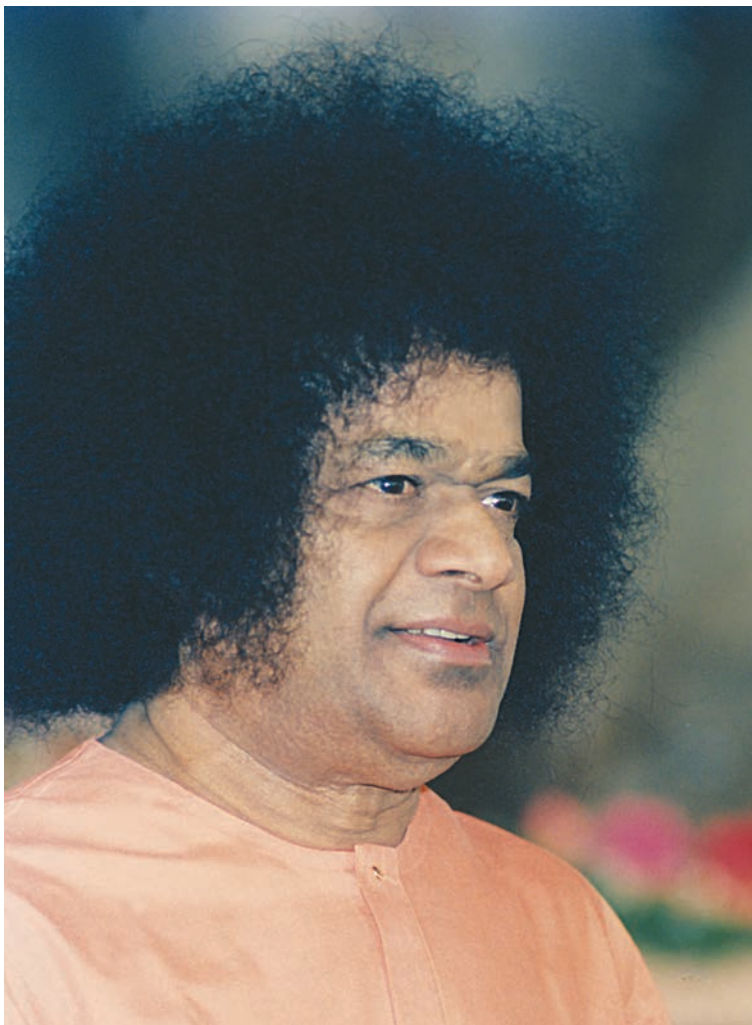
Det högre intellektets- visdom (buddhis) första egenskap är orubblig

tro (sraddha), vilket innebär stark längtan och fasthet. Enbart längtan är inte tillräckligt. Ni bör också ha en fast tro. Det högre intellektet-visdom utvecklar rättfärdigt handlande (ritam). Ritam syftar på tankens, ordets och handlingens enhet och renhet (trikarana suddhi). Först när ni uppnår enhet och renhet i tanke ord och handling uppnår ni denna dygd ritam. Ritam är också till hjälp när ni vill undersöka om er tro är orubblig eller inte. När ni har förstått principen om ritam och uttrycker den i tal blir det sanning. När ni utvecklar fullständig tro på tankens, ordets och handlingens renhet kommer allt det ni säger att endast vara sanning. Att tala om det ni sett, hört och erfarit med hjälp av era sinnen innebär inte nödvändigtvis att det är sanning. Ni kan kalla det kunskap om den fysiska världen (nijam). Det är stor skillnad mellan sanning (sathya) och kunskap om den fysiska världen. Det högre intellektets-visdom fjärde egenskap är yoga. Vad betyder yoga? Det förekommer många former av yoga i världen, men enligt Patanjalis Yoga Sutras, visdomsord om yoga, innebär yoga *kontroll av alla mentala svängningar*. Yoga innebär kontroll av ert tal, av vad ni ser, vad ni hör, vad ni tänker och vad ni begär. Det betyder kontroll över alla sinnen och inre impulser.

Att kontrollera sinnen är det första studenterna bör lära sig

Säg bara det som är nödvändigt. Prata inte för mycket. Tala endast sanning. Ägna er inte åt argumentation för det som är osant. Det är ren dumhet att debattera något som ni inte har kunskap om, för sådan meningslös debatt föder hat. Den främjar inte enhet. Fåfång och tom argumentation leder till fiendskap. Kontroll av sinnen är ytterst nödvändig för de studerande, för denna ålder är mycket helig och gudomlig. Bara i denna ålder kan man bygga kungsvägen till en ljus framtid. Dagens ungdom är nationens framtida befriare. Att kontrollera sinnen är det första studenterna bör lära sig.

Enastående gudomlig kraft (mahattar shakti) innefattar orubblig tro (sraddha), rättfärdigt handlande (ritam), sanning (sathya) och kontroll över alla sinnen och inre impulser (yoga). Denna kraft är Gud Själ.

När ni har begåvats med gudomlig kraft uppnår ni tankens, ordets och handlingens enhet och renhet (trikarana suddhi). Det är endast i det

gudomliga som sanningens strålgång kommer till uttryck. Därför sägs det: "Sanningen är Gud." Inte bara sanningen, för orubblig tro (sraddha) är också Guds uttryck. Det är därför Bhagavad Gita förkunnar: *Den som utvecklar orubblig tro uppnår visdom (jnana)*. Vad är visdom (jnana)? Det är själva Guds form. *Gud (Brahman) är själva uttrycket för sanning, visdom och evighet*. Därför är sanning (sathya) Gud, rättfärdigt handlande (ritam) Gud, orubblig tro (sraddha) Gud, kontroll över alla sinnen och inre impulser (yoga) Gud och enastående gudomlig kraft (mahattar shakti) Gud. De är det högre intellektets-visdom (buddhis) fem egenskaper. Bhagavadgita förkunnar: *Gud (atma) kan inte erfaras med sinnena. Gud (atma) kan bara erfaras med det högre intellektet-visdom*. Det högre intellektet-visdom kan inte erfaras med sinnena. Det är därför inte korrekt att jämföra det högre intellektet-visdom (buddhi) med fysisk och världslig intelligens (medha shakti).

Studenter bör bli medvetna om skillnaden mellan det högre intellektet-visdom (buddhi) och världslig intelligens (medha shakti). Världslig intelligens kan hjälpa er att få höga betyg i tentamina, utmärka er i debatter och hålla ett välformulerat tal. Allt detta är dock relaterat till världslig kunskap och den världsliga vägen. Det högre intellektet-visdom leder er på den andliga vägen. Ni måste förstå hur nära det högre intellektet-visdom (buddhi) är förbundet med den gudomliga grunden (atma). Sinnena är högre än den fysiska kroppen. Sinnet står över sinnena. Det högre intellektet-visdom står över sinnet. Gud (atma) står över det högre intellektet-visdom. Det högre intellektet-visdom (buddhi) är således närmast Gud (atma) och får sitt ljus direkt från Gud (atma). I själva verket är det högre intellektet-visdom (buddhi) Guds (atma) återspeglning. Det är ett misstag att jämföra ett sådant heligt högre intellekt-visdom med fysisk och världslig intelligens. Världslig intelligens är knuten till sinnena. Den är inte höjd över sinnena på samma sätt som det högre intellektet-visdom (buddhi). Världslig intelligens (medha shakti) är bara till nytta när det gäller att försörja sig. Den kan inte hjälpa er att erfara den gudomliga enheten (atma).

Goda tankar har sitt ursprung i det högre intellektet-visdom (buddhi)

En rik person byggde en stor och ståtlig bostad med ett sällskapsrum, ett kök, en matsal, flera sovrum och några badrum. Väggarna mellan de olika rummen avskilde dem från varandra. När det inte finns väggar blir hela bostaden en enda stor sal. Det är väggarna i form av åtskillnader skapade av människor som separerar människor från varandra. Utan dessa väggar kan människor njuta sällhet som följer när de erfar att en enda Gud (atma) är allas grund. Familjens överhuvud tilltalas på många olika sätt av familjemedlemmarna. Hans son kallar honom far, hans hustru kallar honom "min kära make", hans sonson kallar honom "min kära farfar" och hans svärdotter kallar honom "min kära svärfar". Alla medlemmar i familjen har olika relationer till honom, men han är en och samma person. Alla dessa fysiska relationer gäller endast kroppen, inte den gudomliga (atmiska) grunden. Alla dessa skillnader kommer att försvinna när ni utvecklar tro på alltings enhet. Ingen speciell andlig övning behövs för att ge upp bundenhet till kroppen. Kroppen är negativ och livsenergin i dess inre är positiv och får kroppen att fungera. Den fungerar som en klocka. När man drar upp klockan med en nyckel börjar visarna röra sig och klockan börjar fungera. Om man inte drar upp den rör sig inte visarna och den fungerar inte. Man vet inte vad klockan är om inte visarna rör sig. Motsvarande gäller den klocka kroppen kan liknas vid. Livsenergin är nyckeln som svarar för att kroppens alla delar såsom händer, fötter, näsa osv., fungerar.

Häromdagen förklarade Jag Gayatrimantrats betydelse och innebörd för er. Dess första tre ord är: bhu, bhuvah, suvah. "Bhu" syftar på kroppen som är uppbyggd av olika material, såsom järn, fosfor, kalcium, vatten etc.. Eftersom kroppen är en kombination av olika materiella ämnen är den ett uttryck för materialisation. "Bhuvah" syftar på livsenergin som innebär vibration. "Suvah" syftar på det högsta medvetandet (prajnana). Det betecknar strålning som är den drivande kraften bakom materialisation

och vibration. Därför förkunnar Vedaskrifterna: *Brahman är det högsta medvetandet (Prajnana Brahma)*. Det är på grund av prajnanas strålning som livsenergin vibrerar och kroppen materialiseras. Materialisation, vibration och strålning svarar mot Bhu-loka, Bhuvar-loka och Suvar-loka (jord, rymd och himmel) och är inte relaterade till någon avlägsen plats. De finns alla inom er. I själva verket innefattas allt i er – djuriskhet, mänsklighet och gudomlighet. Hela världen finns faktiskt inom er.

Era tankar är grundvalen för allt. Därför bör ni utveckla goda tankar. Varifrån får man goda tankar? De har sitt ursprung i det högre intellektet- visdom (buddhi). När någon inte ger uttryck åt goda tankar när han talar kallas han Buddhihīna, det vill säga en som saknar det högre intellektet- visdom (buddhi). Han påminner mer om ett djur. Hos den som är begåvad med det högre intellektet- visdom (buddhi) finner man enhet och renhet i tanke, ord och handling (trikarana suddhi). Den som äger världslig intelligens (medha shakti) kommer bara att lyckas på det världsliga planet. Det högre intellektet- visdom (buddhi) är höjd över det världsliga.

Följ det gudomliga (atma)

Alla delar i kroppen fungerar i enlighet med de regler och föreskrifter Gud fastställt. Gud (atma) är alltings grund. Ta till exempel den fysiska kroppen. När sinnet tänker på att ge sig iväg någonstans medför det att era fötter börjar röra sig i enlighet med sinnets tanke. När sinnet tänker på att utföra ett visst arbete sätter händerna i gång med det, och när sinnet uppmanar ögonen att se på någon, lyder de omedelbart. När sinnet vill lyssna på bandspelaren aktiveras på samma sätt öronen. När munnen får order om att äta gör den det.

På så vis aktiveras och arbetar kroppens alla olika delar, såsom händer, fötter, ögon, mun, alltefter sinnets tankar. De fullgör alla sina respektive uppgifter. Öronen vars uppgift är att höra försöker inte tala, och munnen

försöker inte höra. Munnen utför sin uppgift att tala och öronen sin, att höra. Ert liv skulle bli kaotiskt om de olika organen inte fullgjorde sina respektive uppgifter. En gång bestämde sig alla sinnen för att låta bli att göra sina uppgifter. De tänkte: "Vi anskaffar all tänkbar välsmakande föda med stor möda, men munnen äter upp allt utan att låta oss få smaka. Det är vi som gör jobbet, men det är munnen som får njuta! Smyckena tillhör en viss person, men någon annan bär dem för att pryda sig, som ordspråket säger." I och med att de tänkte så slutade alla organen utföra sina respektive uppgifter. Vad hände då? Hela kroppen blev svag. Det är Gud som fastställt uppgifter för kroppens alla olika delar och dessa uppgifter bör de självfallet utföra.

Alla sinnen utför sina föreskrivna uppgifter, men människans sinne utför inte sin ålagda uppgift. Å ena sidan säger sinnet åt er att något är fel, men å andra sidan får sinnet er att begå felet. Är det rätt av sinnet att få er att göra något som det själv anser vara fel? Det är därför sinnet kallas en galen apa. Kroppen kan liknas vid en vattenbubbla. Ingen vet när den brister. Rätta er därför inte efter kroppen eller sinnet utan efter samvetet. Följ det gudomliga (atma). Först då kommer ni att uppleva allt som är gott. Människan har råkat in i ett tillstånd av kaos eftersom hon inte fullgör sina plikter och eftersom hon följer fel väg. Dagens individer befinner sig inte bara i ett tillstånd av oro utan de orsakar också oro i världen. Alla bör samvetsgrant fullgöra sina plikter. Det är därför man säger arbete är tillbedjan. Man bör se varje arbetsuppgift man utför som ett tjänande av Gud, men människor nu för tiden har inte den inställningen. Tvärtom säger de en sak och gör något annat. *De som har fullständig harmoni mellan sina tankar, ord och handlingar är ädla personer.* Av det högre intellektets-visdom (buddhis) fem egenskaper är enastående gudomlig kraft (mahattar shakti) den främsta. Hur kan människan uppnå denna kraft? Hon kan vinna den genom att utveckla harmoni mellan tanke, ord och handling. Dagens människor är bedrägliga eftersom de inte eftersträvar enhet mellan tanke, ord och handling. *De som inte har harmoni mellan sina tankar, ord och handlingar är orättfärdiga.*

Ni kan uppnå allt med hängivenhet och tro

Orubblig tro (sraddha), rättfärdigt handlande (ritam), sanning (sathya), kontroll över alla sinnen och inre impulser (yoga) och enastående gudomlig kraft (mahattar shakti) är det högre intellektets-visdom (buddhis) fem egenskaper. Orden dhiyo yo na prachodayat i Gayatrimantrat innebär att man ber om det högre intellektets-visdom (buddhis) blomstring. Liksom mörkret som täcker världen skingras av solens ljus, skingras ens okunighet av det högre intellektets-visdom ljus. Vad är källan till det högre intellektets-visdom ljus? Det är tron på Självet, så utveckla denna tro. Man kan inte utföra ens den minsta uppgift utan tro på Självet. Numera har människor förlorat tron på sig själva. Livet blir meningslöst och kaotiskt utan tron på Självet. Människan bör utveckla tron att hon är gudomlig.

Upanishaderna förkunnar att den som begåvats med tro är en sann människa. Människan saknar numera tro. Ett djur tror på sin husbonde. Även en hund ser på sin husse med kärlek, men människan av idag har ingen tillit till sina medmänniskor. När så inte är fallet, hur kan hon då tro på Gud (Narayana)? Först när hon börjar tro på sina medmänniskor kan hon tro på Gud. Ni bör leva ert liv fyllda av tro på Gud. För att utveckla djup tro på Gud bör ni först utveckla orubblig tro (sraddha). Denna har två aspekter – stark längtan (aasakti) och fasthet (sthiratvam). När dessa två egenskaper kombineras följer orubblig tro (sraddha). Ni kanske känner denna starka längtan efter det gudomliga, men den bör vara oavbruten och orubblig. Först då kan ni erfara det gudomliga.

Studenter! Det finns mycket ni bör lära er. Jag har klargjort skillnaden mellan det högre intellektet-visdom (buddhi) och världslig intelligens (medha shakti) för er. Ni bör också lära känna sinnet och dess nycker. Sinnet är mycket rent och heligt, men det förlorar sin helighet och blir orent på grund av dåliga tankar. På liknande sätt blir ett helt rent och fläckfritt vitt tygstycke smutsigt när det används på felaktigt sätt. Ni lämnar era smutsiga kläder till tvättmannen. Han tvättar dem och ni får tillbaka dem rena. Vad säger ni då? Ni säger att tvättmannen har gjort kläderna

rena och vita, men han har inte den förmågan. Era kläders ursprungliga färg var vit. Tvättmannen har bara avlägsnat smutsen. Detsamma gäller sinnet. Det är helt rent, men ni fläckar det genom att ägna er åt dåliga handlingar. Tvättmannen avlägsnar klädernas smuts genom att upprepade gånger slå dem mot en klippa. På motsvarande sätt kan sinnets orenheter avlägsnas genom ständigt upprepande av Guds namn. Detta utvecklar orubblig tro och hängivenhet. På så sätt bör ni utveckla både orubblig tro och hängivenhet. Med orubblig tro och hängivenhet kan ni lyckas med allt ni företar er i världen. Ni kan till och med nå solen och månen. Här syftar inte solen på den sol som lyser på himlen. Själva er synförmåga är solen. Som Veda-skrifterna förkunnar: *Månen föddes ur Guds sinne och solen ur Hans ögon*. Er syn kan helgas när ni begåvats med både orubblig tro och hängivenhet. Denna helgade syn kallas "sudarshan", vilket betyder att se det goda. I Bhagavata berättas att när elefantkungen Gajendra fångades av krokodilen bad han helhjärtat till Herren Narayana "Jag har förlorat mod och styrka. Jag är helt utmatad och håller på att förlora medvetandet. O Herren Narayana! Kom och beskydda mig." Här syftar inte Gajendra på en elefant utan på ens stolthet. När Gajendra givit upp sin stolthet över sin styrka riktade han blicken mot Gud. Då riktade Herren Narayana sin godhetsfulla blick mot honom. Själva denna blick blev Herren Vishnus diskusvapen (sudarshan chakra) som räddade Gajendra.

Gudomlig kraft är alla krafters källa

Era ögon är uttryck för solens strålgång. Det är kombinationen av det yttre ljuset och era ögons ljus som gör att ni ser. Inte ens om solen lyser klart kan ni se något om ni sluter ögonen. Vad beror det på? Solen i era ögon måste kombineras med den yttre solen. Först då kan ni se världen. Ni kan inte se någonting när ni befinner er i ett mörkt rum. Varför? Det finns inget yttre ljus. Utan solljus eller något annat ljus kan inte era ögon

se. Först när era ögons ljus kombineras med ljuset utanför kan ni se allt. Det innebär att era ögon måste vara öppna och att det måste finnas yttre ljus. Båda villkoren måste vara uppfyllda för att ni ska kunna se. Ögonen i sig har inte förmågan att se. Detsamma gäller öronen som inte själva kan höra och tungan som inte har egen kraft att tala. De kan inte höra respektive tala av egen kraft. Det är den gudomliga kraften som får dem att fungera. Tänk er en död person. Han har utan tvivel ögon, öron och tunga, men de fungerar inte. Vad är orsaken? Orsaken är att han förlorat sin medfödda gudomliga kraft. Nutidens människor har ögon och öron, men de varken ser eller hör vad de borde kunna se och höra. Vad beror det på? Det beror på att deras sinne är orent.

Vid ett tillfälle manifesterade sig Herren Krishna inför Surdas och sade: "Vill du se Mig? Jag kan återge dig synen." Då frågade Surdas: "O Gud! Kan alla som har ögon se Dig? Människor har öron stora som träfaten man rensar säd med (vannor), men de kan inte uppfatta den ljuva musiken från Din flöjt. Likaså har människor ögon, men de liknar mer bomullsfrön. De kan inte se Din gudomliga form. Jag önskar sådana ögon som jag kan se Din gudomliga form med. Jag önskar sådana öron som kan lyssna till Din flöjts ljuva musik. Jag begär inte fysiska ögon och öron som jag inte har behov av." Detta är verklig kunskap. Detta är sann försakelse.

*O Gud! Trots att människor har ögon är de i sanning blinda,
eftersom de inte ivrigt längtar efter att få se Din lyckobådande form.*

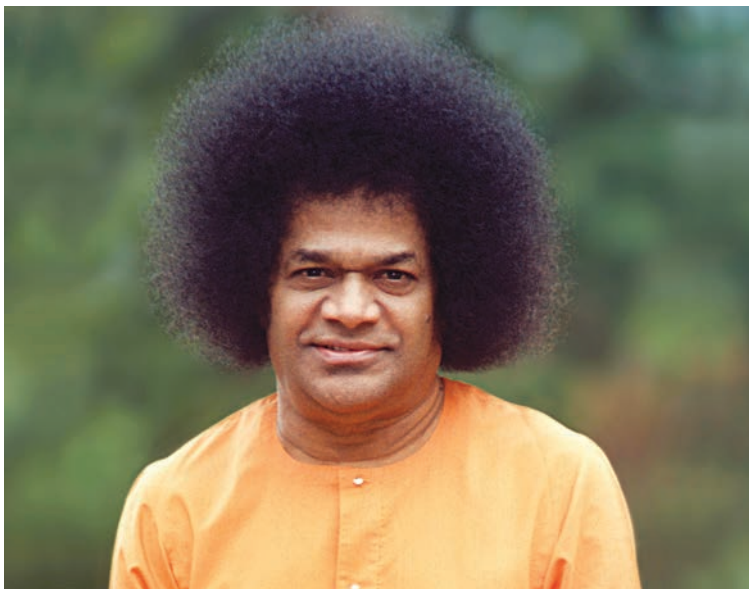
Fastän de begåvats med öron är de döva för Din undervisning.

Fastän Gud är inneboende i dem har de hemfallit åt världsligt liv.

« telugu-vers »

Ni bör bli medvetna om det högre intellektets-visdom (buddhis) väsen om ni önskar utveckla sådana gudomliga känslor. Ni kan lyckas med allt med hjälp av det högre intellektet-visdom. Alla har begåvats med gudomlig kraft, men människor tror inte på denna kraft. Vad de än företar sig tror de att de utnyttjar sin egen kraft. Detta avslöjar inte bara deras okun- nighet utan också deras dårskap. Gudomlig kraft är alla andra krafters

källa. För att erfara sådan gudomlig kraft bör ni först och främst utveckla stark längtan och fasthet. Ni bör utveckla kärlek och tillgivenhet till Gud. Er kärlek bör inte vara som ett löv som svävar hit och dit i vinden, eller som en klockpendel som svänger fram och tillbaka. Den bör vara fast och stadig. Först då kan ni förtjäna gudomlig nåd.

Lycka är att vara ett med Gud

Det finns så mycket våra studenter bör veta. Många tycker att Svami upprepar samma saker om och om igen. Ja, vissa saker måste upprepas gång på gång tills ni tillägnat er dem och börjar tillämpa dem. Fyller ni inte samma mage varje dag? Om ni ätit på morgonen, varför äter ni då igen på kvällen? "Jag åt i går. Varför måste jag äta i dag?" Varför tänker ni inte så? Det beror på att allt ni äter smälts. Det är därför ni fyller samma mage gång på gång. Ni tvättar ansiktet gång på gång. Varför skulle ni då inte höra vad ni redan hört? Om ni erfarit sällhet genom att tillämpa det ni hört behöver ni inte höra det igen, men dessa saker behöver upprepas tills ni börjar tillämpa dem.

Ett litet exempel: Ni lär små barn alfabetet. När de går i första klass lär ni dem hur ord stavas. Om man ska lära sig stava till ordet "mjölk" måste man upprepa "m-j-ö-l-k" många gånger. Bara med hjälp av detta upprepande kan man minnas hur ordet stavas. Man måste fortsätta repetera tills man har lärt sig stavningen och betydelsen. Varje gång Jag upprepar något har Jag emellertid lagt till något nytt. Ni måste inse detta. Jag har många gånger förklarat innebörden i Gayatri-mantrat för er, men varje gång Jag gjort det har Jag påpekat ytterligare en innebörd i detta mantra. Detta är ett tecken på Sais storhet. Den tolkning Jag ger är alltid ny. Inte bara Mina ord är alltid nya, utan till och med Min form är alltid ny. Detta är ett tecken på gudomlighet. Det gudomliga förnyar sig alltid. Ni bör också alltid förnya er. Ni bör aldrig ge utrymme för gamla och dåliga känslor i ert hjärta. Ni bör alltid vara lyckliga. Lycka är belöningen för att vara nära Gud. Var finns lyckan? Lycka är att vara ett med Gud. Se på ansiktena hos dem som inte tänker på Gud. De kanske visar upp ett konstlat leende som man gör i filmer, men i verkligheten är deras ansikte glädjelöst. Hos dem som fått ta emot gudomlig nåd lyser ansiktet. De som lever i medvetenhet om Gud strålar av gudomlighet. Så yttrar sig det gudomliga. Den gudomliga nådens strålar lyser upp deras ansikte.

Orubblig tro och hängivenhet är nödvändiga för att vinna gudomlig nåd. Den stege som gudomlig nåd kan liknas vid stöds i sin nedre ände av tillit och i sin övre ände av tro och hängivenhet. Ni kan inte klättra uppför stegen förrän den har stöd i båda ändarna. Om ni utvecklat både orubblig tro och hängivenhet kan ni uppnå allt i denna värld. Vart ni än må bege er är Gud med er i ert inre, runt er, över och under er.

*Gud är den enda tillflykten var ni än må befinna er,
i skogen, i skyn, i staden eller i en by på landet,
på en bergstopp eller mitt ute på det djupa havet.*

« telugu-vers »

Utveckla sådana gudomliga känslor.

Ur: *Sanathana Sarathi*, september 2009, s.273-280.

Renhet och dygd är utmärkande för kvinnan

Sathya Sai Babas tal i Sai Kulwant Hall,
Prasanthi Nilayam 18 maj 2010.

INSE ATT NI OCH JAG ÄR ETT

Alla fruktar dödsguden (Yama). Han dyker upp överallt i världen för att blåsa ut livslågan hos dem vars tillvaro på jorden närmar sig slutet.

Renhet och dygd skänker kvinnor enorm kraft

När dödsguden Yama ändade Savitris mans, Satyavans, liv sörjde hon djupt och bad till Yama att väcka maken till liv igen. Hon sade: "Antingen ger du min man livet tillbaka eller också tar du även mitt liv. Jag kan inte leva utan min man. Vi är ett." När Yama ville ge sig i väg efter att ha tagit hennes mans liv blockerade hon hans väg så att han inte kunde ge sig av. Yama hade inget annat val än att lyssna till hennes bön. Han frågade henne: "Moder! Vad önskar du?" "Ge mig min man tillbaka. Det är omöjligt för mig att leva utan honom", sade Savitri. Till slut fick Yama ge efter för hennes bön och återuppliva Satyavan. Yama inte bara återgav Satyavan livet utan gav också både Savitri och Satyavan många ynnestbevis, eftersom Savitris renhet, dygd och beslutsamhet behagade honom. Tack vare kraften i sin renhet och dygd kunde Savitri förmå Yama att återge hennes man livet.

Chandramati var en annan ädel kvinna i det heliga landet Indien som gav världen ett lysande exempel på renhet och dygd. När hon tillsammans med sin man Harishchandra och sin son Lohitasva passerade genom en skog började helt plötsligt en våldsamt skogsbrand som hotade deras liv. Då bad Chandramati: "Om jag verkligen är en ren och dygdig kvinna

och har hållit fast vid rättfärdighet (dharma) i hela mitt liv, låt då denna rasande eld slockna." Hör och häpna! I nästa ögonblick släcktes elden och hela skogen blev tyst och stilla. Så stor är botgöringens och dygdens kraft hos en ren och dygdig kvinna! Gud hjälper de kvinnor som aldrig viker från renhetens och dygdens väg. Chandramati följde alltid sin make och kunde inte ens för ett ögonblick lämna honom. Detta är utmärkande för en ren och dygdig kvinna. Man och hustru bör leva tillsammans i harmoni hela livet. (Här beskrev Sai Baba hur kung Harishchandra och hans kyska hustru Chandramati höll fast vid sanning och rättfärdighet och visade världen ett lysande exempel på ett rent och dygdigt liv, obekymrade om de oräkneliga vedermodor de måste utstå när de underkastades en hård prövning av den vise Viswamitra.)

*I detta land Indien har många ädla kvinnor fötts,
t.ex. Damayanti som förvandlade en ondskefull jägare till aska
genom kraften i sin renhet och dygd och
Sita som bevisade sin renhet och dygd
genom att komma ut ur eldflammorna oskadd.
« telugu-vers »*

Livet fulländas när man och hustru lever i enhet

När Sita utsattes för eldtestet trädde eldguden själv fram ur elden och sade till Rama: "Sita är en ytterst ren och dygdig kvinna". Det fanns i det heliga landet Indien många sådana rena och dygdiga kvinnor som Sita, Chandramati, Danayanti och Savitri. Människor fruktar dödsguden Yama, men Yama fruktar rena och dygdiga kvinnor. På grund av kraften i sin renhet och dygd kunde Savitri förmå Yama att återge hennes man livet, och Sita kunde komma fram ur eldflammorna oskadd. Alla dessa exempel på rena och dygdiga indiska kvinnor ger uttryck för idealen att för en kvinna är hennes man Gud. De ideal sådana rena och dygdiga

kvinnor uppvisade gjorde Indien till lärare för världen och till ledare för alla nationer. I vilket annat land i världen än Indien finner man exempel på kvinnor som kunde förmå dödsjuden att återge deras män livet? Även om man söker runt hela världen kan man inte finna sådana rena och dygdiga kvinnor. Så heligt är detta land Indien. Det är därför Gud älskar att inkarnera i Indien. Likaväl som kvinnor bör leva i renhet och dygd (pativrata dharma) bör män leva som föredömliga män (sativrata dharma). Både man och hustru bör leva enligt detta. Hustrun får aldrig motsätta sig sin mans uppmaning, och mannen bör handla i enlighet med sin hustrus önskemål och mycket kärleksfullt ta hand om henne. Tyvärr finns nuförtiden dock bara ett fåtal sådana män som lever föredömliga liv, trots att ett stort antal kvinnor lever i renhet och dygd. Gud är mycket nöjd med sådana kvinnor. När det finns enhet och harmoni mellan man och hustru kan de uppnå allt och fullkomnas. Draupadi hade fem män. Hon betraktade dem som sina fem livsenergier. Kvinnorna i vår tid bör leva i renhet och dygd på samma sätt som Sita, Savitri, Draupadi och Damayanti gjorde. Det är i det heliga landet Indien man finner så många rena och dygdiga kvinnor, ingen annanstans. De människor som lämnar ett så heligt land och söker sig till andra länder förlösar sitt liv.

Man säger "min kropp", "min näsduk" osv., men vem är det som säger "min"? Det är Självet eller Jaget. Jaget betecknar Gud (atma). Om man inte erfar Gud (atma) är alla andliga övningar såsom offerritualer (yajna) och pilgrimsvandringar (yaga) meningslösa. Man säger "det här är mitt och det där är ditt". Vad är det för mening med att utföra andliga övningar om man inte gett upp dessa känslor av "mitt" och "ditt"? Ge upp dessa inskränkta känslor och erfar att ni och Jag är ett.

Ur: *Sanathana Sarathi*, juni 2010, s.162-164.

Sai Babas gudomliga verklighet uppenbaras

”Under de senaste fyra decennierna har jag haft åtskilliga personliga upplevelser av Sai Babas övernaturliga förmågor. Det mest förbluffande som jag personligen direkt har erfarit är uppenbarandet av att Baba är gudomlig (är en avatar) vilket skedde den 23 juni 2009”, säger Sri Maharajakrishna Rasgotra, före detta indisk ambassadör i Storbritannien-Nordirland (UK). Han beskriver sin upplevelse av Sai Babas gudomlighet i denna artikel.

Alltsedan mitt första möte med Bhagavan Sri Sathya Sai Baba den 2 juli 1972 har jag besökt Honom två eller tre gånger per år för att få andligt stöd. Att möta Honom, tala med Honom, även bara se Honom, är en upplyftande och förädlade upplevelse. Sai Baba betonar betydelsen av att människor följer sanningens, rättfärdighetens, fridens, kärlekens och icke-våldets väg i sitt handlande och framhåller att mänskligheten är en enda, sammanhållen av kärlek och tjänande. Detta är ytterst relevanta ord i dagens värld, sargad av politiska konfrontationer, penningbegär och religiösa konflikter. Det är därför miljoner människor söker sig till Hans ashram i Puttaparthi. De berörs djupt av vad de upplever och sprider ut över världens alla hörn att en ny gudomlig inkarnation (avatar) efter Rama, Krishna, Buddha och Jesus är här för att främja framväxandet av en ny mänskligare civilisation.

Under de senaste fyra decennierna har jag haft åtskilliga personliga upplevelser av Sai Babas övernaturliga förmågor. Det mest förbluffande som jag personligen direkt har erfarit är uppenbarandet av att Baba är gudomlig (är en avatar) vilket skedde den 23 juni 2009.

Under ett samtal med Baba den 22 juni hade jag i förbigående nämnt min hustru tre eller fyra dagliga bönestunder vid Sai-altaret i andaktsrummet i vårt hem i Delhi och i vår lägenhet i London. Han visste om dem, sade Han, och tillade: ”Hon är hängiven, men hennes tro vacklar.” Sedan

såg Han rakt in i mina ögon och sade: "Och nu drabbas också du av tvivel!" Jag gjorde invändningar, men den Allvetande hade naturligtvis rätt. Jag hade fäst avseende vid en del "hängivnas" sarkastiska kommentarer om avataren i rullstol, eller till och med närt en viss besvikelse över att Baba inte uppfyllt den eller den önskan eller det eller det begäret, som jag enligt Babas gudomliga visdom inte alls borde ha haft. En och annan gång kunde jag fråga mig om Babas gudomliga krafter hade börjat avta. Jag älskar Honom av hela min själ, tillber och dyrkar Honom som en gudomlig inkarnation (avatar), men en antydan till tvivel lurade i någon mörk vrå av mitt sinne. Baba hade bestämt sig för att avlägsna den.

Jag skulle lämna Prasanthi nästa dag, och Sai Baba hade i sin nåd lovat att se mig på tempelplatsen morgonen den 23 juni. På tisdagsmorgonen satte jag mig därför på min vanliga stol på templets veranda, varifrån jag tydligt kan se när Baba kommer och sedan lämnar Sai Kulwant Hall och också till stor del kan följa Honom när Han körs runt i sin rullstol och ger darshan till de hängivna som samlats där. Från min plats kan jag se Baba nästan från det Han lämnar byggnaden där Han bor för att ta sig den korta vägen till templet. Det tar Honom normalt tre minuter att nå fram till Sai Kulwant Halls ingång vars angränsande område är reserverat för kvinnor. Allt verkade som vanligt denna morgon, och som vanligt var min blick riktad mot den plats bortom ingången där Baba brukade komma inom synhåll. Ett kort ögonblick efter det att Baba kommit ut från Sin boning och jag fått syn på Honom började det hända något vars like jag aldrig förut upplevt. Plötsligt kände jag en våg av behaglig värme i min kropp och jag började se omgivningen på ett annorlunda sätt. Allt som tycktes oföränderligt och fast ögonblicket innan – muren kring Sai Kulwant Hall, järngrinden vid ingången, de solida byggnaderna längre bort och de täta raderna av kvinnor i sina mångfärgade saris, hela den väldiga Sai Kulwant Hall – allt blev till ett hav av milda, ljuva och mångfärgade ljusvågor.

Instinktivt kände jag med min högra hand på pulsen i min vänstra handled. Pulsen var normal. Under ett kort ögonblick kunde jag ännu klart se Baba i rullstolen, åtföljd av Sri Sathya Sai Central Trusts sekreterare

Sri Chakravarthi, före detta vice universitetskanslern Sri S. V. Giri och några andra långsamt närma sig ingången. I nästa ögonblick förändrades scenen igen, och nu var det bara ljus överallt – det renaste tänkbara vita ljus som omsvepte allt!

Det verkade som om det aldrig hade funnits något annat där än den himmelska strålgång jag nu skådade. Vart jag än vände blicken såg jag bara ljus överallt, ett alltomfattande ljussken. Sai Kulwant Halls murar krönte med järngaller, solida byggnader bortom ingången där jag klart kunnat se Baba och Hans följa och några tusen hängivna sittande på båda sidorna av Babas färdväg till templet, Sai Baba och Hans följeslagare – allt hade på ett mirakulöst sätt upplösts i denna bländande och hänförande gudomliga strålgång.

Jag minns att medan jag skådade detta under sade jag till mig själv: "Jag är helt medveten om vad som sker, detta är verkligt men så märkligt. Detta ljus är så starkt, men det är inte obehagligt för mina ögon och det känns ingen värmestrålning från det!" Jag märkte också hur påfallande lugn jag var när mina ögon i fulla drag njöt av detta svala, klara ljus som förvandlat allting till sig själv. Detta övernaturliga skådespel oroade mig inte. Sedan slog det mig plötsligt: "Min gudomlige Mästare ger mig en vision av Sin verklighet. Inget mer tvivel! Jag är räddad! Jag är välsignad!"

Plötsligt började scenen förändras. Ljuset drog sig snabbt tillbaka från alla håll till den plats ungefär 2 - 3 meter från ingången till Sai Kulwant Hall dit Baba och Hans följa då skulle ha hunnit. Jag kunde nu urskilja Baba mitt i det snabbt krympande ljuset och sedan återkom den vanliga, dagliga scenen där Bhagavan Sri Sathya Sai Baba kördes runt i sin rullstol och välsignade de församlade hängivna. Mina ögon var fyllda av tårar av kärlek, glädje och tacksamhet. Hur länge varade allt detta? Det kan jag inte säga. Kanske inte mer än fyra eller fem minuter.

Bländad av att ha bevittnat Sai Babas och omgivningens förvandling till ett hav av ljus satt jag på min stol på verandan, omedveten om min närmaste omgivning. Några minuter senare petade någon på mig och jag

såg Babas rullstol närma sig mig på verandan. Snabbt reste jag mig och lade mitt huvud på Hans fötter. När jag åter reste mig och såg på Honom log Han glädjestrålade mot mig och lyfte välsignande Sin högra hand. Inga ord växlades, det behövdes inte. Avataren hade välsignat mig med att uppenbara Sin gudomliga verklighet.

I Bhagavad Gita står det att människor som är benägna att tvivla är förlorade. På eftermiddagen dagen innan hade Baba sagt att jag började falla offer för tvivel och Han hade beslutat Sig för att stärka min tro genom att ge mig en vision av Sin gudomliga verklighet. Den barmhärtige Mästaren tänkte inte tillåta att ett helt liv fyllt av tro och hängivenhet skulle fläckas av minsta antydning till tvivel. Baba stannade inte länge i templet denna morgon, men innan Han drog Sig tillbaka välsignade Han mig igen och sade: "Allt är i sin ordning. Du kan återvända till Delhi i dag."

När jag två veckor efter händelsen erinrar mig den och skriver ner detta uppkommer en fråga i mitt sinne: Baba hade verkligen givit mig en vision av Sin gudomliga verklighet, men uppenbarade det panorama Han lät mig skåda inte också något mer? Han är naturligtvis detta gudomliga ljus, men vad kan sägas om dessa tusentals vanliga män och kvinnor och all den solida livlösa material som fanns runt omkring som också hade förvandlats till ljus? Är de alla en del av detta gudomliga Väsen som är ljus? Hade inte Baba också givit mig en vision av den yttersta Sanningen, nämligen att allt existerande, levande såväl som livlöst, utgör en enda enhet?

På detta sätt uppenbarade Sig Bhagavan Sri Sathya Sai Baba för mig som det högsta och obegränsade gudomliga Ljuset, detta som Upanishaderna kallar Narayana (Gud), den Högsta, den Yttersta Verkligheten, i Upanishaderna också benämnd Brahman (Gud). Bhagavan Sri Sathya Sai Baba är detta Högsta och obegränsade gudomliga Ljus. Välsignade är vi som lever i denna Hans tid på jorden.

Ur: *Sanathana Sarathi*, november 2009, s.346-348.

Det gudomligas strålgans

Jodi Adipalli Somappa

En hängiven, S.R.V. från Bangalore, kom till Puttaparthi med sin hustru och sitt barn för att delta i firandet av Bhagavans födelsedag den 23 november 1958. Han lämnade Prasanthi Nilayam den 25 november kl.12.45 och när han tog avsked av Baba gav Baba honom helig aska (vibhuti) som Han materialiserade genom att rotera handen. S.R.V. fick även några apelsiner av Baba.

Klockan 17.30 samma kväll när några hängivna samlats runt Baba i Prasanthi Nilayam berättade Baba för dem om en dramatisk händelse som innefattade död och återupplivande. Han sade att S.R.V.:s dotter, Geetha Sudha, kallad Sudha, hade dött kl. 14.45 på väg till Bangalore, men Baba lämnade Sin kropp i Puttaparthi och skyndade Sig till den plats där hon dog. Där tog Han gestalt som en gammal man och räddade flickan. Hans berättelse var fylld av detaljer och mycket tydlig och hängivna som skrev dagbok om sina erfarenheter skrev ner den ordagrant.

Han berättade att barnet sov i bilens baksäte. Modern hörde ett raspande ljud och vände sig om. Hon blev chockad när hon såg att babyn var stel och blå och praktiskt taget livlös. Bilen stannade genast. Detta skedde kl. 14.45 på en plats mellan Palasamudram och Bagepalli. En stor mängd bybor samlades när de hörde modern gråta över sitt barn och alla kom med olika förslag till allehanda botemedel och kurer. En buss på väg till Hindupur stoppades vilket ökade förvirringen. Så snart bussen hade kört iväg manifesterade sig Baba som en gammal man och begärde att barnet skulle lämnas över till Honom. Han sade att han hört talas om tragedin och skyndat sig till platsen. Han bad sällskapet om lite helig aska (vibhuti) eftersom Han var säker på att de hade sådan. Medan Han höll barnet i knät visade Han det Sin verkliga form, varpå babyn återfick livet och började gråta. Han låtsades utföra några helande ritualer och

överlämnade sedan babyn till de överlyckliga föräldrarna. S.R.V. tackade Honom många gånger för Hans hjälp och erbjöd sig att betala Honom en rupie, som Han dock vägrade ta emot.

Den 28 november mottogs i Puttaparathi ett långt brev som S.R.V. hade skrivit och som i detalj redogjorde för hela händelsen. Baba lämnade över brevet för genomläsning till dem som hört Honom beskriva miraklet tre dagar innan, endast några timmar efter barnets död och återupplivande. Vilken överraskning det var att läsa i brevet att barnet sov i baksätet när det hördes ett raspande ljud och kroppen blev stel och andningen upphörde! Byborna kom rusande från alla håll och massor av olika botemedel föreslogs. Bussen till Hindupur stoppades vid platsen för händelsen. Så trädde plötsligt en gammal man fram ur folksamlingen och ropade: "Ge mig barnet." Två kvinnor och en man som kom fram tillsammans med den gamle mannen försökte också övertala oss att lämna barnet till honom: "Han är känd för att kunna bota barnsjukdomar och har räddat många barn från att dö." Den gamle mannen lade barnet i sitt knä och det började gråta. Han värmdes också en koppartråd och lade den på barnets panna. Vi tackade honom flera gånger för att han räddat barnet och bad honom ta emot åtminstone en rupie som belöning. Trots alla våra ansträngningar vägrade han dock att ta emot den. Jag gav honom då en av apelsinerna Baba givit oss när vi lämnade Honom. Han bad oss fortsätta till Bangalore utan att oroa oss och utföra arati-ceremonin inför familjens gudom (ishtadevata), Venkataramanaswami, så snart vi kommit hem. Jag frågade den gamle mannen om hans namn och han sade att det var Jodi Adipalli Somappa (1). Jag är nu säker på att den gamle mannen var ingen mindre än Baba själv. Jag misstänker också att de tre byborna som med eftertryck bad oss lämna Sudha i Hans händer också skapats för att agera i Hans gudomliga lek (līla). Min slutsats är att Baba måste ha fallit i någon form av trans någon gång mellan 14.30 och 14.45 den 25 november.

Vi som hört Baba berätta hela den gripande historien redan på kvällen den 25 tvivlar inte på detta: Jodi Adipalli Somappa var ingen mindre än

Baba själv som manifesterade sig 75 km från Puttaparthi för att rädda barnet!

Vi bugar oss inför Jodi Adipalli Somappa. Gåtfulla äro Herrens vägar. Ord finns ej som kan beskriva Honom. Sinnet är ett alltför otillräckligt instrument för att fatta Hans storhet... "Han kan inte erfaras med sinnet!"

-av professor N. Kasturi

Sanathana Sarathi, maj 1959.

Ur: *Sanathana Sarathi*, mars 2010, s.95-96.

[Not 1:

När Sai Baba senare tillfrågades om betydelsen av namnet "Jodi Aadipalli Somappa" och varför han hade valt det av alla namn svarade Baba:

"Jag är Somappa [Sa+Uma+Appa, Sa= med, Uma= gudinnan Parvati, guden Shivas maka, Appa= guden Shiva, dvs. han är både Shiva och Shakti (Parvati)]. Min boning är Aadipalli.

Aadipalli är enligt den indiska mytologin den ursprungliga gudomliga byn på det heliga berget Kailasa (ö.a.). Jodi syftar på att Aadipalli tillhör både Shiva och Shakti.

Sai Baba talar således om att Han är både Shiva och Shakti kraften, dvs. både Gud (Purusha) och naturen (prakrithi).

Referens: "*Garland of 108 Precious Gems*" by Prof. N Kasturi. Sid. 26-27. (Fourth Edition, 1979). Published by Sri Sathya Sai Education and Publication Foundation.]

Barnet Sudha med Sathya Sai Baba som räddade hennes liv.

Gud ger dig vad du ber om.

En rik man brukade resa på affärsresor till olika platser. Han hade fyra fruar. En av dem var alltid sjuk, den andra var tokig i dyrbara kläder, juveler och saker som hade med världsliga nöjen att göra och den tredje hade ett stort intresse för att läsa andliga böcker. Hans fjärde fru däremot var alltid sysselsatt med att utföra sina plikter och tjäna sin make. Närhelst hon fick någon tid över mellan utförandet av sina plikter använde hon den till att sjunga Guds namn.

En gång reste den rike mannen till ett främmande land. När han hade avslutat sina affärer, beslutade han sig för att resa hem. Innan han påbörjade sin hemresa skrev han ett brev till sina fruar: "Jag kommer snart hem igen. Om var och en av er skriver och talar om vad ni vill ha så ska jag ta med mig det."

Den första frun beskrev i detalj sina krämpor och bad om en effektiv medicin för att bota dem. Den andra frun skrev till honom att ta med sig kläder av senaste mode. Den tredje frun bad honom att köpa några bra

böcker om andlighet. Den fjärde frun skrev så här: "Min vördade make, jag vill inte ha något. Min enda önskan är att du kommer tillbaka frisk och kry. Jag väntar på dig."

Den rike mannen kom hem efter ungefär en vecka. Han skickade det som de tre första fruarna hade bett om hem till deras respektive bostad och begav sig själv till den fjärde fruns bostad och stannade där. På detta reagerade de första tre fruarna och kom till honom och protesterade:

"Käre make, har du verkligen gjort rätt? Du har återvänt efter att ha tillbringat lång tid i ett främmande land. Borde du inte tillbringa lite tid hos oss också?" Maken svarade: "Lyssna nu! Jag har gett till var och en av er det som ni bett mig om, men hon önskade sig bara att jag kom hem, så jag stannar kvar hos henne."

Vad är den inre betydelsen av denna berättelse? Den rike mannen i berättelsen symboliserar Gud.

De fyra fruarna representerar fyra olika typer av gudshängivna – en olycklig (arta), en girig (artharathi), en sökare (jijnasu) och en vis (jnani). Gud ger var och en det den ber om.

Ur: *Sanathana Sarathi, Chinna Katha*, augusti 2010.

Pilgrimsresa till Indien och Sai Baba.

Den stora händelsen i Sathya Sai organisationen 2010 är naturligtvis Sai Babas 85-årsdag och den kommande världskonferensen i samband med födelsedagsfirandet. Men året har också innehållit många pilgrimsresor till Prasanthi Nilayam från olika delar av världen. Från Europa har två stora grupper från Syd- respektive Nordeuropa, övat in program för framträdande inför Sai Baba. I maj träffades Sai-hängivna från Nordeuropa-regionen, som vi tillhör, på tre olika platser i Europa för att öva in ett körprogram som vi förhoppningsvis skulle få sjunga upp för Sai Baba någon gång mellan den 1 – 10 augusti 2010. Det är inte alltid säkert att man får möjlighet att framträda med sitt program för Baba. Det har hänt att länder som tränat in något fått återvända hem med oförrättat ärende.

Undertecknad åkte på försommaren till Köln där ca 100 av de 300 kördeltagarna träffades för första gången för att öva in de utvalda sångerna. Körledare var Alma Badings från Holland som tillsammans med Gisela Sebastian från Tyskland hade lagt upp programmet. De hade valt ut sånger bland de olika förslag som kommit in från de olika deltagande länderna.

Det var underbart att uppleva att 100 personer, av vilka många aldrig sjungit i kör, kunde lära sig ca 15 sånger på två dagar. Det var helt upp- enbart för oss alla att Sai Baba var med oss och Hans närvaro kändes tydligt. Vi hade fått ladda ner en cd med sångerna innan träffen i Köln och sedan kunde vi fortsätta att öva på dessa och några till hemma. Vi förberedde oss också genom att arbeta med våra egna personliga andliga övningar (sadhana) som t.ex. meditation och "watch" (watch your words, actions, thoughts, character and heart). I Prashanthi fokuserade vi på enhet och hängivenhet.

Väl på plats i ashrammet Prasanthi Nilayam fick vi efter några dagars väntan möjlighet att öva ihop tillsammans med alla i våra tre grupper. Det var helt fantastiska människor som gav sitt yttersta för att samsas

och klara av alla påfrestningar med att bl.a. behöva öva mycket tidigt på morgonen och i två timmar varje dag. Körmedlemmarna fick också flytta omkring och byta platser inom kören många gånger för att röster skulle anpassas efter stämmor etc. Vårt program innehöll dessutom sånger på flera olika språk som skulle övas in. Polska var nog det svåraste för min del. Varje dag från den 1 augusti fick vi möjlighet att tillsammans alla 300 deltagarna gå till darshan (åsynen av helig man). Men samtidigt var det flera andra körer som också övat in program och ville uppträda så det var långa ringlande köer genom hela ashrammet från den västerländska kantinen till templet. Sydeuropas grupp fick sjunga upp före oss.

Den 7 augusti, efter bara fem dagars träning, var det så vår tur att framträda. Det var underbart att sitta alldeles nära nedanför Sai Babas veranda. När Han kom in tog Han alla våra brev. Han hade även tagit brev från oss tidigare dagar. Medan vi väntade på att sjunga satt Han framför oss på verandan och öppnade breven. Plötsligt kallade Han fram Gisela Sebastian. Jag såg hur Han tittade på henne ett tag och sedan gjorde några gester mot sin hals. När Gisela kom fram visade hon upp vårt program. Han frågade henne om vi hade några sånger på sanskrit. Glad kunde Gisela tala om att vi hade tre stycken, bl.a. Ganapathi Prarthana, de sanskritverser som nuförtiden sjungs till Sai Babas ära när Han kommer in på tempelgården i Sai Kulwant Hall. Sai Baba såg mycket nöjd ut. Plötsligt började Han att veva runt med handen och så materialiserade Han ett halsband till Gisela. Jag såg senare att det var Saraswati i guld, gudinnan för musik och konst. Senare berättade Gisela för mig att hon tidigare under dagen tappat rösten och att hon fick tillbaka den efter att ha varit framme hos Sai Baba. Hon klarade därmed av att sjunga sina solopartier i flera sånger, bl.a. en sanskritsång som handlade om när Arjuna insåg att Krishna var Gud.

Det är svårt att med ord förklara upplevelsen av att sjunga framför Sai Baba, men vi kände alla Sai Babas starka närvaro och våra sånger svävade fram på en mäktig energi. Sai Baba visade oss stor uppmärksamhet under hela vårt framträdande. Vid några tillfällen, speciellt när vi sjöng en

sång med texten "Carry the Light", gjorde Baba en gest som jag minns att Han gjorde ofta förr i tiden när Han såg ut att njuta av något framträdande. Denna uppmärksamhet och kärlek från Sai Baba kändes som en belöning för att vi som grupp hade klarat att fokusera på enhet och hängivenhet. Många kom fram till oss efteråt och sa att det var den bästa föreställningen de hört på mycket länge. När hela kören träffades efter uppträdandet berättade Marianne Meyer som är vår nya zon-ordförande att hon blivit kallad till Mr Chakravarthi som är chef för ashrammet. Han berättade att Sai Baba "was very happy" med vårt program. Jag har själv sjungit i kör många gånger sedan jag första gången kom till Sai Baba 1984, men har aldrig varit med om att ledarna för kören blivit kallade för att få höra Sai Babas åsikter om framförandet. Sammanfattningsvis var detta körframträdande en underbar upplevelse som också påverkat mig inombords på ett sätt som inte går att sätta ord på och som kommer att stanna länge i mitt minne.

Ordförande i den svenska Sathya Sai-organisationen

Hängivna från Sverige, Danmark, Estland, Lettland, Litauen, Nederländerna, Belgien, Tyskland, Tjeckien, Österrike och Ungern presenterar sitt körprogram "We are one" i Sai Kulwant Hall 7 augusti 2010.

Information från svenska Sathya Sai-organisationen

Haiti och Polen

Tack för all hjälp till Haiti,

På den svenska Sathya Sai-organisationens vägnar tackar jag för alla bidrag som kommit in till nödhjälp på Haiti. Vi har skickat ca 14.600 kr från Sverige. Den internationella Sathya Sai-organisationen har nu meddelat att de fått in tillräckligt med pengar till hjälpprojektet de planerat för Haiti.

Vi kan nu rikta vår hjälpinsamling mot vår egen del av världen, dvs. Polen där stora upprepade översvämningar har drabbat samma område det här året. I maj kom den första översvämningen som drabbade ca 3000 hushåll. En del hus har stått i vatten över 1,5 månad. Vädret är fortfarande inte bra och det är svårt att renovera husen. De ca 3000 drabbade familjerna kan fortfarande inte flytta tillbaka och vintern är i snabbt antågande. Den polska Sathya Sai-organisation har valt ut de tio mest behövande familjerna och försöker hjälpa dem till ett drägligt boende och lite möbler m.m.. Polens Sathya Sai-organisation har naturligtvis redan börjat hjälpa dem och har också skapat ett speciellt hjälpkonto för frivilliga bidrag. Vill ni hjälpa till så sänd era bidrag till Polska Sathya Sai-organisationens bankgironr:

Stowarzyszenie Sathya Sai

ul.Osadnikow 29 a

72-020 Trzebież

Poland

SWIFT: PKO PPL PW

Bank: PEKAO SA o/Piaseczno - Poland

IBAN: PL 49 1240 6351 1111 0010 2767 0513

Skriv följande text på talongen: "For the flood"

Ordförande

*"Jag håller inte några anföranden, mina tal är mer som goda råd.
Jag vill att ni lyssnar till varje ord jag säger
med vördnad och uppmärksamhet,
för er sällhet och er glädje är min näring.
Ni kan bara bli lyckliga genom att följa de råd jag ger er och
det är därför som jag är noga med
att ni bör lyssna och ta till er allt jag säger."*

-Sathya Sai Baba

Ur: *Sathya Sai Speaks* vol. 1 s 8.

Vänd sinnet mot Gud

"Individen måste börja med att förändra sig själv.

*Utan att komma till insikt om sin sanna natur
är alla andra färdigheter till ingen nytta.*

Människan utforskar

*de mest avlägsna områden i rymden,
men gör inte minsta framsteg i
att lära känna sitt eget hjärta.*

Är det verkligen den resa människan bör göra?

Hon måste vända sinnet inåt.

Att rikta sinnet ut mot yttervärlden leder bara till sorg.

*Varaktig sällhet kan bara uppnås
genom att rikta sinnet mot Gud.*

Det är en sann andlig övning.

Utan mental transformation

är alla andra förändringar meningslösa.

*Utan att förändra era karaktärsegenskaper
förblir ni på samma stadium som tidigare."*

-Sathya Sai Baba

Ur : Sanathana Sarathi, juli 2010, baksidan.

